

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11Csp/71/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122204402
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122204402.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobkyne: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. D. X, XXX XX E. C. F., zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, 089 01 Svidník, Sovietskych hrdinov 163/66, p r o t i žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom 811 02 Bratislava – Staré Mesto, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31340890, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., 811 02 Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47232471, o primerané finančné zadostučinenie takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 100 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .
- III. Žalobkyňa m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ale len z prisúdenej istiny.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou zo dňa 9.5.2022 sa domáhala primeraného finančného zadostučinenia vo výške 600 Eur podľa § 3 ods. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa z dôvodu, že v predchádzajúcom súdnom spore sp. zn. 29Csp/209/2019 bola ako spotrebiteľka úspešná s určením neprijateľnej zmluvnej podmienky. Odcitovala časť odôvodnenia rozsudku tohto súdu 29Csp/202/2019 zo dňa 6.7.2020, ktorým bola určená neprijateľná zmluvná podmienka týkajúca sa započítania úhrad dlžníka v poradí – poplatky, úroky z omeškania, úroky z úveru a splátka istiny. Súd v odôvodnení tohto rozsudku poukázal na to, že daná zmluvná podmienka nerešpektuje vôľu a oprávnené záujmy spotrebiteľa a umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy a navyše je v rozpore aj s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pri kvantifikácii nároku poukázala žalobkyňa na sankčnú a relutárnu funkciu tohto inštitútu.

2. Žalovaný uznal základ nároku, nesúhlasil však s jeho výškou, za primerané považoval finančné zadostučinenie vo výške 100 Eur vzhľadom na okolnosti prípadu. Poukázal na evidentnú „ziskuchtivosť“ žalobkyne, ktorá sa snaží od neho vymôcť čo najvyššiu sumu na finančné zadostučinenie a trovách konania. Svedčí o tom skutočnosť, že hoci v základnom konaní žalobkyňa bol priznaný aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému vo výške 644,74 Eur a bola určená neprijateľná zmluvná podmienka, účelovo žalobkyňa rozčlenila nároky na primerané finančné zadostučinenie, keďže v konaní 17Csp/73/2020 (správne 17Csp/73/2022) uplatnila nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 644,74 Eur s cieľom v každom konaní produkovať samostatné trovy konania. Celkovo tak žalobkyňa v oboch konaniach sa domáha primeraného finančného zadostučinenia úhrne vo výške 1.244,74 Eur (600 + 644,74), čo je 62,24% z istiny úveru (2.000 Eur). Žalovaný poukázal aj na to, že žalobkyňa uplatnenú výšku nároku vôbec neodôvodnila a neuviedla aký vplyv malo alebo mohlo mať porušenie práva spotrebiteľa na jej osobu.

3. Žalobkyňa v replike zdôvodnila, že v konaní 29Csp/202/2019 boli vydané dva rozsudky, jeden 15.1.2021 o vydaní bezdôvodného obohatenia a ďalší zo dňa 6.7.2020, ktorým bola určená neprijateľná zmluvná podmienka. Uviedla, že v základnom konaní žalovaný sa snažil súdne konanie využiť vo svoj prospech, popieral nárok žalobkyne a tým stupňoval jej psychické vypätie a to napriek tomu, že už má skúsenosti z iných rovnakých súdnych konaní o nesprávnosti jeho obrany. Dodala, že uplatňovaním jej legitímneho nároku v súdnom konaní bol narušený jej bežný život a že vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovaného voči svojim pochybeniam je uplatnená suma 600 Eur nielenže primeraná, ale zjavne aj nízka. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo pri priznaní symbolickej výške nemôže spĺňať.

4. Žalovaný právo na dupliku nevyužil.

5. Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami strán, spisom tohto súdu 29Csp/202/2019 a zistil tento skutkový stav:

6. V spore vedenom na tomto súde pod sp. zn. 29Csp/202/2019 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 644,74 Eur a určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky týkajúcej sa zápočtu úhrad dlžníka. Rozsudkom č.k. 29Csp/202/2019-67 zo dňa 6.7.2020 súd žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol z dôvodu premlčania a vyhovel len žalobe o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky uvedenej v zmluve o úvere č. 6280046210 zo dňa 11.3.2010 v obchodných podmienkach v článku 4 splácania úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie – bod 4.6 v znení: „Platby od klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: 1. na poplatky podľa sadzobníka, 2. sankčný úrok, 3. úrok z úveru, 4. splátka istiny úveru“. Voči tomuto výroku žalovaný odvolanie nepodal a preto rozsudok v tejto časti sa stal právoplatným 7.8.2020. Žalobkyňa sa pojednávania osobne nezúčastnila, prítomný bol len jej právny zástupca. V dôsledku odvolania žalobkyne rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti bol zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove 20CoCsp/42/2020-152 zo dňa 20.4.2021 a následne súd prvej inštancie vyhovel aj žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia rozsudkom č.k. 29Csp/202/2019-277 zo dňa 15.11.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 18.12.2021. Ním súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 644,74 Eur s úrokmi z omeškania 5% ročne od 10.10.2019 do zaplatenia.

7. Z vyššie uvedeného spisu vypláva, že žalovaný (pod obchodným názvom Poštová banka, a.s.) a žalobkyňa uzatvorili 11.3.2010 písomnú zmluvu o úvere č. 6280046210, ktorou žalovaný poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver vo výške 2.000 Eur s úrokovou sadzbou 24%. Dohodnutých bolo 50 mesačných splátok po 67,29 Eur, výška nákladov bola vyčíslená na 1.175,02 Eur.

8. V konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 17Csp/73/2022 žalobkyňa uplatnila voči žalovanému nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 644,74 Eur a to s poukazom na právoplatný rozsudok tohto súdu č.k. 29Csp/202/2019-277 zo dňa 15.11.2021, ktorým bol žalovaný zaviazaný titulom vydania bezdôvodného obohatenia zaplatiť žalobkyni sumu 644,74 Eur aj s úrokmi z omeškania. Vo veci ešte nebolo rozhodnuté.

9. Je nepochybné, že zmluva o úvere uzavretá medzi stranami je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadostučinenia v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia je porušenie práva alebo povinnosti podľa osobitných predpisov slúžiacim na ochranu spotrebiteľa (napr. zákon o ochrane spotrebiteľa, o spotrebiteľskom úvere, o finančných službách na diaľku, osobitné ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka).

15. V danom prípade žalovaný uznal základ nároku, nesúhlasil len s jeho výškou. Keďže žalobkyňa ako spotrebiteľka bola v predchádzajúcom spore úspešná voči žalovanému, pričom boli konštatované porušenia povinnosti žalovaného ako dodávateľa voči žalobkyni ako spotrebiteľovi, boli splnené zákonné podmienky pre priznanie nároku.

16. Súd sa domnieva, že významné pre posúdenie výšky primeraného finančného zadostučinenia je to, o aké vážne porušenia práva spotrebiteľa išlo. Musí sa vychádzať z konkrétnych skutkových okolností, prihliadať na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania žalovaného, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu.

17. Súd v tomto prípade mal za to, že predmetná zmluvná podmienka je síce pre spotrebiteľa neprijateľná, ale zároveň predstavuje bežný spôsob započítania platieb bankami, keďže v obchodnoprávných vzťahoch je takéto započítanie v súlade so zákonom, konkrétne § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je absolútnym obchodom, nie je upravená v Občianskom zákonníku, ale v Obchodnom zákonníku a preto súdy posudzovali v minulosti rôzne aj charakter právneho vzťahu založeného zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzavretou podľa osobitných právnych predpisov, či už podľa zákona č. 258/2001 Z.z. alebo neskôr zákona č. 129/2010 Z.z. Až novelou Občianskeho zákonníka zákonom č. 102/2014 Z.z. účinnou od 1.4.2015 bola jasne táto nejednotnosť v posudzovaní právneho vzťahu založeného zmluvou o spotrebiteľskom úvere a aplikácii noriem Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka odstránená. Ide o tretiu vetu § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uvedená právna norma bola však prijatá dávno po uzavretí predmetnej úverovej zmluvy a preto súd zastáva názor, že bolo by nespravodlivé, aby sporná zmluvná podmienka, hoci nepochybne predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku pre spotrebiteľa, bola posúdená ako závažné porušenie spotrebiteľského práva. Navyše vychádzajúc z konkrétnych okolností tohto prípadu, žalobkyni uvedená zmluvná podmienka nespôsobila materiálnu ujmu, žalobkyňa zaplatila žalovanému v konečnom dôsledku len istinu úveru, keďže to, čo zaplatila navyše jej bolo vrátené. Ťažko možno uveriť jej tvrdeniu v replike, že pre postoj žalovaného v predchádzajúcom spore bola v strese a psychickom vypätí, keďže žalobkyňa sa pojednávania ani nezúčastnila a žalovaný proti výroku rozsudku o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky ani nepodal odvolanie.

18. Jediným zákonným kritériom pre stanovenie výšky finančného zadostučinenia, ktoré určuje vlastnou úvahou súd, je kritérium primeranosti. Súd nesúhlasí s tým, že rozhodujúcou je sankčná funkcia daného inštitútu. Zákonodarcu to takto nedefinoval a ako vyplýva zo samotného názvu „zadostučinenie“, na ktoré podľa zákona má spotrebiteľ nárok pri splnení zákonných predpokladov a teda neuvádza sa v zákonom ustanovení sankcia pre dodávateľa, je potrebné považovať za primárnu funkciu satisfakcie pre spotrebiteľa. Tá sa poskytuje v peniazoch a preto logicky jej dôsledkom je z toho pohľadu aj sankcia pre dodávateľa, ide však až o druhoradú funkciu. Žalobkyňa v tomto prípade vôbec nepreukázala, že by sporná zmluvná podmienka ju negatívne zasiahla v nejakom smere a preto súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval finančné zadostučinenie vo výške 100 Eur za naplňujúce požiadavku

primeranosti, ako aj naplňajúce funkciu zadostučinenia pre žalobkyňu a sankcie pre žalovaného a preto žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

19. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Keďže rozhodnutie záviselo od úvahy súdu platí zásada, že žalobca bol v spore úspešný a preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalovanému, nakoľko súd nezistil žiadny dôvod pre aplikáciu § 257 CSP, ktorý možno použiť len výnimočne.

20. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.